

‘Ik was gefascineerd door die rare muziek’

Evert's passie voor jazz

Evert kan niet zonder muziek. Jazz muziek wel te verstaan. In het begin begreep hij er nog maar weinig van, maar nu kun je hem gerust een kenner noemen. Hij legt uit waarom het leuker wordt als je kennis van de muziek groeit, en waarom bij jazz niet alleen luisteren maar ook kijken een rol speelt. ‘Ik ken weinig muziek die zo visueel is als jazz.’

Hoe is die passie voor jazz eigenlijk ontstaan?

Het is de schuld van mijn buurjongen. Toen ik een jaar of zeventien was draaide hij met het raam open rare muziek. Jazz. Ik begreep er geen barst van. Het fascineerde me, en daarom ben ik gaan zoeken in de muziekbibliotheek. Vanaf dat moment is het eigenlijk niet meer opgehouden.

Jazz is een breed begrip. Had je speciale voorkeuren?

Ik ben begonnen met de moderne, avant-garde, jazz. Zoals van Willem Breuker. Omdat ik daar niets van begreep wilde ik dat leren kennen. Daarna ben ik langzaam steeds meer in de omgekeerde richting gegaan, richting de mainstream jazz. Duke Ellington is daarin een grootheid. Overigens ben ik nog steeds geïnteresseerd in beide stromingen.

Wat is het precies dat je boeit in jazz?

Het is de zoektocht naar het onverwachte. Door het vele luisteren naar muziek heeft zich in de loop der jaren in mijn hoofd een patroon gevormd van hoe muziek ‘moet klinken’. Het zijn eigenlijk een soort conventies van de muziek die je leert kennen. Het is het leukst als je daar afwijkingen in kunt ontdekken, verrassingselementen. En daar kan ik me dan enorm over verwonderen.

Ga je vaak naar concerten?

Jazeker, want bij concerten kun je naast luisteren ook kijken. Bij het spelen van jazz hebben de musici hun hele lichaam nodig, en dat zie je ook terug. Dat komt door het improvisatiekarakter van de muziek. Ze reageren bijvoorbeeld met bepaalde gebaren op elkaar. Ik ken weinig muziek die zo visueel en lichamelijk is als jazz.

Wat doet de muziek met je?

Dat is een hele moeilijke vraag om direct te beantwoorden. Ik weet in ieder geval dat ik niet zonder muziek kan. Ik ben ook vaak aan het neuriën of zingen. Zelf speel ik klarinet, maar geen jazz. Dat vind ik veel te moeilijk. Muziek roept stemmingen op, en ik gebruik het daarom wel eens om in een bepaalde stemming te komen. Of ik zoek juist muziek uit die bij het moment past. Melancholie, heftige emotie, woede, poëzie, het hele leven zit in jazz muziek.

Is er nog iets wat je ons wilt meegeven over jazz?

Ja natuurlijk, luister meer jazz muziek! Overigens wordt jazz tegenwoordig steeds breder gedefiniëerd, en valt bijvoorbeeld ook iemand als Caro Emerald eronder. Dat vind ik helemaal geen probleem. Jazz is namelijk van nature ondefiniëerbaar. Het is leuk dat je daarom bij concerten ook steeds meer jongeren tegenkomt. Het publiek voor jazz wordt steeds breder.

Leonie Walta